

ἀρωγιαθής

Μέχρι την δεκαετία του 30 δεν υπήρχαν μεταφορικά μέσα στην πατρίδα μας και η ελλείψη δρόμων εμποδίζει τις μετακινήσεις. Η διαφορά προϊόντα μεταφέρονταν με zvia από τους ασφιξιατές. Κλασικής ασφιξιατής είχε 4-5 zvia, κυρίως μουλαρία ή ena aloso. Μεταφέρεται τα πάντα: ζυλα, πέτρες, καρύουνο, λεβέσση, σίδερα κλπ. Μια απόσταση

χλμ την είκαναν σε 9-10 ώρες fiati επρεπε να ξεκουράζονται τα zvia. Για να τα ξεκουράζουν τα ξεφόρτωναν ki αμεσώς επίβαν το κορμί τους με αχυρό σια να ελεγκνύειν τον ίδρυτα. Η αμοιβή του ασφιξιατή ήταν σενικά καλή σια εκείνα τα χρόνια. Η δουλειά ομως δυσκολή και εξαντλητική.

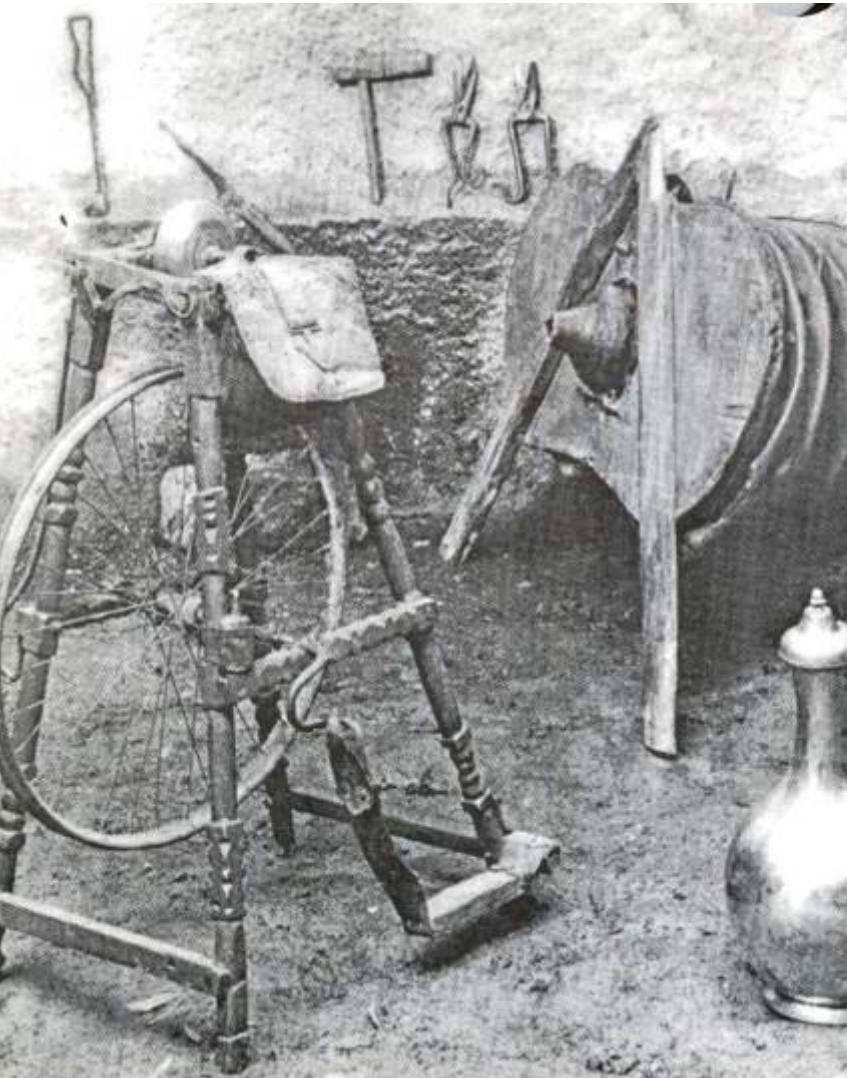
Ασφιξιατές μεταφέρουν με βοΐδοαμάξες ασφρότικα προϊόντα - Έτος 1950
[Αρχείο: ιστορικό και λαογραφικό μουσείο Γιαννιτσών]

ΑΚΟΝΙΣΤΗΣ

Σκυμμένος πάντα, μπό το βαρύ φέρων που κουβαλούσε στην πλάτη, γιατί τα σεπονιές ο ακονιστής αρίθμοντας τη μακροστερή χρονί του να φέρει όλα τα επιπλα: ψαρογάτα, μαχαιριά, τσέκουρια ακονιζόμενο! Το ακονί ήταν ένας τροχος φραγμών μενος από ειδική πέτρα, λεια και εκληρή, χυτίσθεντα σμυριδοπέτρα από τη Νάξο.

Είχε διαμέτρο 30 εκ. περίπου και στηρίζοταν πάνω σε μια ξυλινή βάση υψους ενός μετρου. Καθώς ο ακονιστής πατούσε το πεντάλ, ο τροχος περιστρεφόταν. Όταν τελείωνε το τροχίσμα, εβαζε από τον τορβά του τις λίμες και τα εφυρία και επιλαζε τα μαχαιριά και τα τσέκουρια, που από την πολλή χρήση είχαν εγράψει.

Εργαλεια μικροεπαγγελμάτων.
Δριστέρα το ακονί του ακονιστή και δεξιά διπτέρο φυλερό.
[Λαογραφικό και επανολογικό μουσείο Μακεδονίας·Θράκης]

Γαλατας

Ο Γαλατας ήταν ο πρώτος πλανύδιος μικροπόλισμα της Ημέρας. Φορτώνε τα πιούμια με το στρεσκό γαλλ ετο γλυκοράκι του και βεβινούσε πρώι-πρώι από το χύριο του για την πολι. Δρμεζάν πρώι και αρδύ, κρατούσεν αυτό που ήταν να κανουν πρώι ή πλαουρί και το υπολοιπό το πουλούταν. Ήτεραν οι νοικοκυρες κι

κατεχαρολα ετο χερι. Ο κοσμος ζητην πολι το ασφαράζε, επειδή ήταν στρεσκο και ολοπαχο. Δεν είχε καμμια εχεση με αυτο που πινουμε ζημέρα. Μεχρι τη δεκαετια του 70 περνουσεν ακομα Γαλαταδες από τις γετονιες. Με τη λεπτουργια, ομης των εργοστασιων Γαλακτος χαθηκαν.

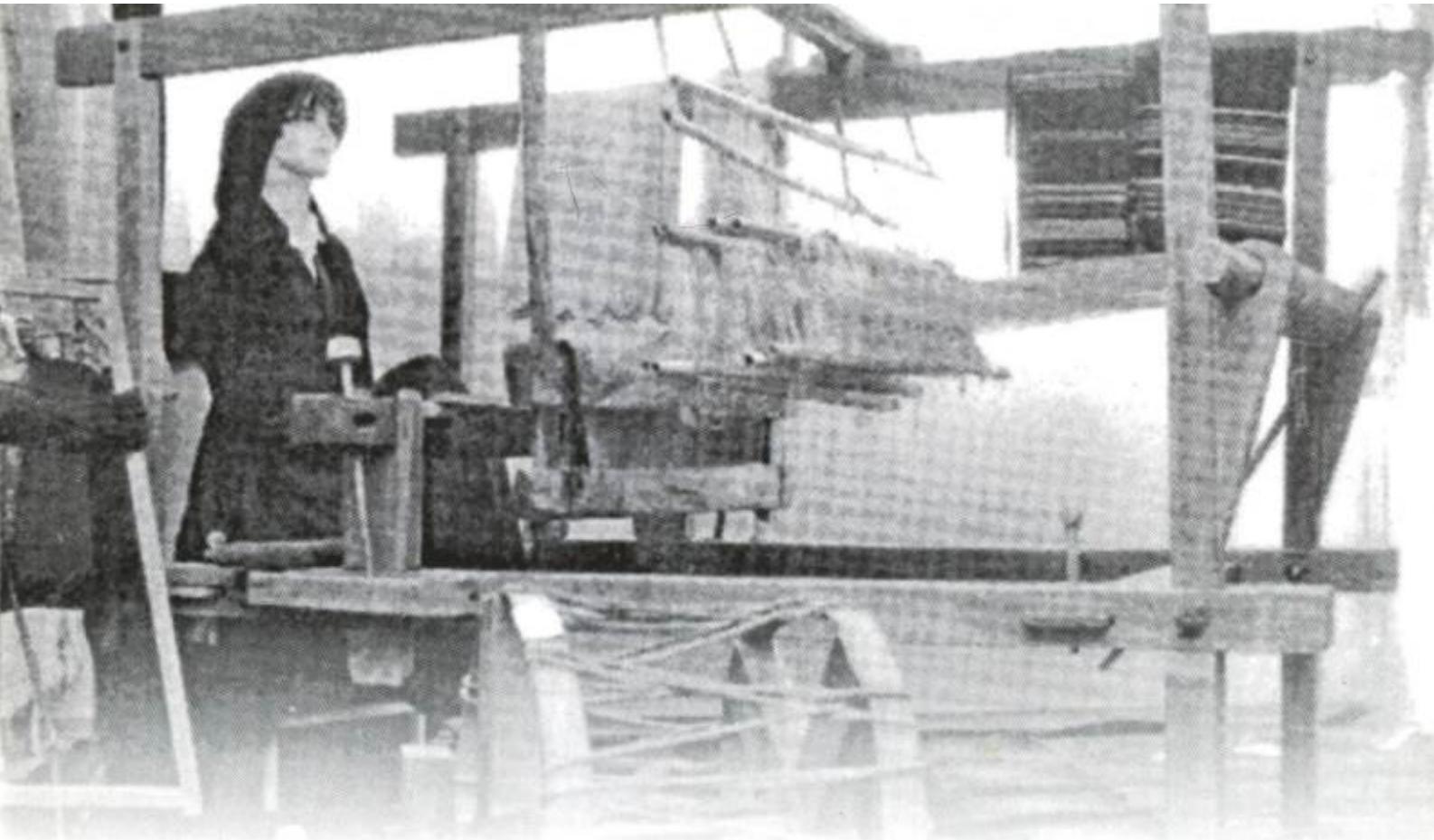
Μετα το αρμεζμα... Ετος 1955
Αρχειο: Γιώργης παπαδοπούλου [Ιαννιτσέλιν]

Υφαντρά

Στην πατρίδα μας μέχρι το τέλος του περασμένου αιώνα και αρχές του 20ου ολα τα μαλλιά και βαμβακέρα είδη του επιπλού βινογιαν στον αργαλειό. Υπήρχαν υφαντρές που δουλευαν επαγγελματικά και δεχόνταν παραγγελμές. Η δουλειά τους ήταν πολυπλοκή και κουραστική και η αμοιβή τους γινόταν σε είδος και, επανία σε χρήμα.

Υπήρχαν ομών. και νοικοκυριά που είθαν τον αργαλειό τους για σε χρονικό διαστήμα δεν υπήρχαν Γεωργικές δουλειές. Αυτό το διαστήμα επομένων τα απαραίτητα για το θερινό τους και τα προϊόντα των κοριτσιών: κιλιμά, σεντονία, κουρελούδες, κουβέρτες, φλοκάτες, τα επαργάνα του μάρου κατ.

Παλιός αργαλειός,
επήμενος στο ιστορικό-λαογραφικό μουσείο Γιαννιτσών

Karopoiros

Τα παλαιά χρόνια το καρό ήταν μέρος πρώτης ανάγκης. Η κατασκευή του καρού γίνοταν από ειδικούς τεχνίτες, τους καροποιούς, και απαιτούσε πολύ χρόνο και μεγάλη προσοχή. Οι καροποιοί ήταν αυτοδιδάκτοι μάστορες του Τσιου, που έκαναν τη δουλειά τους με τεκνή και μεράκι. Ονομαζόταν οι καροποιοί της Θράκης. Πρώτα

από τους τροχούς. Στη συνέχεια κατασκευαζόταν κλειδί [καροτεά]. Την καροτέα θίνεβαν με ειδικά χρυσάτα, φριάκηντας και διαφόρα εξεδια σια να είναι εντυπωσιακή. Εκείνα τα χρόνια οταν λεγόταν καροποιός καινουργό καρό, ιδιαίτερα στα χωριά, γίνοταν μεγάλο πλήγμα. Το μάθαινε όλο το χωριό και περνούσε να το δει.

...Μετά το Τσιλίνο στεφάνη εφτιάχναν τα παρμακιά [ΛΑΚΕΙΝΣ]

Στη φωτογραφία καροποιείο στα Γιαννιτσά

[Αρχείο: Ιστορικο-Λαογραφικό μουσείο Γιαννιτσών]

Teneketzhs

Δεν υπήρχε επιτύχο πριν αγάπη χρονία που να μην είχε στο νοικοκυρίο του τενέκεδενια ανακείμενα: κουβαδες, ποτισθρια, λαζήρες, χλιδια, σομπες, μπουρια. Ολα αυτα τα κατακευαζε ο τενέκετζης. Το επαγγέλμα του τενέκετζη ήταν από τα πιο επικερδή. Δουλευει λαμαρίνα γαλβανίζε. Για εργαλεια χρησιμοποιουσε διμφορα

μετρο ζυλικο εφυρι και κολλήθηρι. Δεν είχε ωραριο, δουλευε ασταματητα. Κι αν είχε χρόνο στη διαθεση του πέρνουσε από τις γειτονιες και τα χωρια φορτιμενος με το ανοι και τα όλα συνεργα και επικευαζε σεα μεταλλικα εκειν είχαν επαγει ή τρυπήσει.

Μεγάλο τενέκετζηδικο στη Θεσσαλονίκη.
Έτος 1957